

[Krag.]

hvad det er for Motiver, der har gjort, at Tiden ikke har tilladt, at man foretog en saadan Overvejelse, resulterende i en Henstilling til Regering og Rigsdag om en almindelig Revision af 1857-Loven. Jeg maa derfor spørge: Hvad er det, der nødvendigvis gør de her foreliggende Ændringer saa hurtige Gennemførelse, og hvad er det, der bevirker, at man ikke har haft Tid til at optage hele det her foreliggende Problem til Overvejelse? Derom var det højst interessant at faa Oplysninger, og der sidder jo i denne Sal mere end et Medlem, som ganske sikkert vilde kunne give saadanne Oplysninger, ligesom jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister kan det. Om de kan faas frem her i Salen, er formodentlig tvivlsomt, men det maa vel kunne blive os betroet i et Udvalg, hvad der motiverer den Fremgangsmaade, der her er valgt.

Det er oplyst — og det vidste vi i Forvejen —, at den Indstilling, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, er enstemmigt vedtaget af Fællesudvalget. Men der maa jo have været en Drivkraft til Tilvejebringelsen af denne enstemmige Vedtagelse. Jeg kan ikke tro, at den findes hos Oppositionen; det er næppe Oppositionen, der har trængt paa. Det konservative Folkeparti har jo kun een Borgmester, og hans fremragende Egenskaber i øvrigt ufortalt tør man vel næppe vente, at han bliver Overborgmester. Den radikale Gruppe har, mig bekendt, ingen Borgmester, de har en Raadmand, saa vidt jeg ved; de havde engang en Borgmester, som i Hvedebrødsdagene de to Partier, Socialdemokratiet og Radikalismen, imellem blev dem foræret af den store i Ægteskabet, men de Dage er jo for længst forbi. Radikalismen hører i Borgerrepræsentationen til Oppositionen, somme Tider — og ikke helt sjælden — til den ret skrappe Opposition. Det kan være helt morsomt f. Eks. i Det radikale Venstres Hovedorgan her i Byen, „Politiken“, paa den ene Side at finde en Lovsang over Statsminister Stauning og Styret her i Landet og en Side længere henne en kraftig Kritik af Styret i Landets største Kommune. Altsaa, man er Opposition i Borgerrepræsentationen, og man er Storebrors varme Støtte og paalidelige Forbundsfælle her i Tinget. I Borgerrepræsentationen gaar de

Radikale rundt som frie Mennesker, der aander ved Lunger, og her som de undervandslevende, der maa finde sig i at aande ved Gæller. Ja, det er nu engang det Partis mærkværdige Lod, og jeg, som har saa meget tilovers netop for dette Parti, vil af mit fulde Hjerter ønske, at de Dage snart maa være forbi, hvor Partiet er henvist til en saadan politisk Amfibietilværelse. (A. M. Hansen afbryder). Nu bliver det ærede Medlem utilfreds.

Derfor tror jeg heller ikke, at det er de Radikale, der i denne Sag har presset paa for at faa dette lille Udsnit behandlet her paa Rigsdagen i ekstraordinær Fart. Det vil, som sagt, blive yderst interessant at faa Oplysninger i saa Henseende. Kan vi faa dem her i Tinget, er det naturligvis det allerbedste, for i Virkeligheden har Offentligheden et rimeligt Krav paa at faa at vide, hvilke Motiver der ligger bag dette, ikke mindst, da der skal være nye Valg til Magistraten for Resten af indeværende Valgperiode. Hele den nuværende Magistrat skal gaa af, og en ny Magistrat vælges for Resten af den 3-aarige Periode 1938—41. Ja, hvad kan Aarsagen være til det? Selv om man skal vælge en Overborgmester, er det dog ikke givet, at det bliver en af de nuværende Borgmestre. Det kan jo være, at det bliver en udenfor, og saa ser jeg ikke Begrundelsen for at foretage det Magistratsvalg, der her er Tale om. Der maa ligge noget under alt dette, som det vil være yderst interessant at faa Klarhed over, og som jeg haaber vi kan faa Klarhed over, om ikke under Forhandlingerne her, saa dog under de Udvalgsforhandlinger, som formentlig vil komme.

Den højtærede Minister og den ærede socialdemokratiske Ordfører har jo redegjort for Lovforslagets Indhold og gennemgaaet dets Enkeltheder, saa det er der ikke Anledning for mig til at gøre. Jeg skal kun tillade mig at fremsætte nogle enkelte kritiske Bemærkninger.

Jeg kan ganske tiltræde § 1 i Lovforslaget, som tjener til at skabe en absolut Adskillelse mellem den besluttende og den administrerende Myndighed i Kommuniststyret. Derimod finder jeg, at Valgmaaden til de staaende Udvalg, som omhandles i § 2, er ret kompliceret og snørklet. Fremgangsmaaden er jo den, som er lovfæstet i